Tamet William akespeare

(Ulaze Hamlet i Horacije.)

HAMLET: Zar ovaj čovjek nema nimalo osjećaja prema svojem poslu kad pjeva kopajući grob?

HORACIJE: Navika je u njemu razvila osobinu ravnodušnosti.

HAMLET: Upravo je tako; ruka koja je malo zaposlena ima istančaniji opip.

Grobar (pjeva):

»fli starost krišom hodeć Zgrabila me kandžama, Spremila me u tu zemlju,

Ko da ne bjeh nigda ja.«
(Izbaci gore lubanju.)

HAMLET: Ta lubanja je imala jezik u sebi, i nekada je mogla pjevati. Kako je klipan njome tresnuo o tlo, kao da je čeljust Kaina, koji je počinio prvo umorstvo. To bi mogla biti tikva nekoga političara nad kojim sad ovaj magarac službeno ima vlast, jednoga koji bi i Boga nadmudrio,

HORACIJE: Mogla bi biti, gospodaru.

 (\dots)

HAMLET: Ova? (Uzima lubanju.)

GROBAR: Upravo ta.

HAMLET: Jao, jadni Yorick. Znao sam ga. Gdje su vaša ismjehivanja sada, vaša pocupkivanja, vaše pjesme, vaši blijesci veselosti, od kojih je cijeli stol znao grohotati? Zar ničega nema sada da se naruga vašem vlastitom cerenju? Sasvim se raščel-justilo? Sad mi počite u gospinu odaju i recite joj, makar se namazala palac debelo, na ovaj izgled mora spasti. - Molim te, Horacije, reci mi jednu stvar.

HORACIJE: Što to, gospodaru?

HAMLET: Misliš li ti da je fileksandar ovako izgledao u zemlji?

HORACIJE: Upravo tako.

HAMLET: I ovako raudarao? Fuj!

(Spušta lubanju na remlju.)

HORACIJE: Upravo tako, gospodaru.

0123456789

?!"()*+,-./:;<=>
ABCČĆDDžĐEFGHIJKLLj
MNNjOPQRJJTUVWXYZŽ
abcčćddžđefghijklij
mnnjopqrsštuvwxyzž
36pt

0123456789
?!"()*+,-./:;<=>
ABCČĆDDžDEFGHIJKLL;
MNNjOPQRJJTUVWXYZŽ
abcčćddžđefghijklij
mnnjopqrsjtuvwxyzž

24pt

0123456789?!"()*+,-./:;<=>
ABCČĆDDžÐ€FGHIJKLLj
MNNj0PQRJŠTUVWXYZŽ
abcčćddžđefghijkllj
mnnjopqrsštuvwxyzž

14pt

O12343 6 7 8 3

?!"()"+,-./::<=>
ABCČĆDDEÐEFGHIJKLL;
MNNOPQRJJTUVWXYZŽ
abcčcddžåefghijkli;
mnnjopqrjjéuvwxyzž